

Ο χριστιανός διαμορφώνεται από τη φύση και από τη χάρη.

Όσιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος.

Ο χριστιανός δεν είναι ένας κοινός άνθρωπος, αφού διαμορφώνεται τόσο από τη φύση όσο και από τη χάρη...

Πρόσεξε τι λέει ο Κύριος: «Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με προζύμι, που το πήρε μια γυναίκα και το ανακάτεψε μ' ένα σακί αλεύρι, ώσπου ζυμώθηκε όλο» (Ματθ. 13:33).

Το ζυμάρι δεν φουσκώνει αμέσως μόλις ανακατωθεί με το προζύμι. Φουσκώνει στην ώρα του, αφού πρώτα το προζύμι διεισδύσει και απλωθεί σιγά-σιγά μέσα του. Το ψωμί που γίνεται έτσι, είναι αφράτο, ευωδιαστό, νόστιμο.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη θεία χάρη. Όταν ενώνεται με τη φύση μας στο άγιο Βάπτισμα, δεν τη διαποτίζει αμέσως. Απλώνεται σιγά-σιγά. Και όταν η χάρη απλωθεί παντού, όταν σύνολη η φύση μας χαριτωθεί, τότε όλα, όσα κάνουμε, παίρνουν έναν άλλο χαρακτήρα.

Τότε οι ενέργειές μας, μολονότι φαινομενικά είναι οι ίδιες ή όμοιες με άλλες οποιουδήποτε ανθρώπου, αποκτούν ένα ιδιαίτερο άρωμα, μιαν ιδιαίτε-ρη γεύση, έναν ιδιαίτερο ήχο. Ο Θεός δέχεται μόνο αυτές τις ενέργειες, που Του είναι εξαιρετικά ευάρεστες.

Θα κάνω άλλη μια παρομοίωση, για να εξηγήσω το πώς η χάρη, όταν της δίνονται περιθώρια να ενεργήσει, αφού διαποτίσει σύνολη τη φύση μας, γίνεται και εξωτερικά ορατή σε όλους όσοι είναι ικανοί να τη δουν.

Η χάρη, λοιπόν, μοιάζει με τη φωτιά, που διεισδύει στο σίδηρο. Δεν είναι μόνο μέσα στο σίδηρο, αλλά και στο εξωτερικό του. Την πύρινη δύναμή της τη βλέπει ο καθένας.

Έτσι συμβαίνει και με τη χάρη, όταν εισχωρήσει στη φύση μας: Γίνεται αντιληπτή απ' όλους. Όλοι όσοι έρχονται σε επαφή μ' έναν θεοχαρίτωτο άνθρωπο, αισθάνονται ότι αυτός έχει μιαν ασυνήθιστη δύναμη, που εκδηλώνεται ποικιλότροπα.

Όταν αρχίζει να μιλάει για οτιδήποτε το πνευματικό, λάμπει σαν τον μεσημεριάτικο ήλιο, και τα λόγια του πηγαίνουν κατευθείαν στην ψυχή του ακροατή, διαμορφώνοντας μέσα του με αυθεντία ανάλογα αισθήματα και ανάλογες διαθέσεις.

Μα κι όταν ακόμα δεν μιλάει, εκπέμπει μια θερμότητα, που επηρεάζει τα πάντα γύρω του, και μια παράξενη δύναμη, που επενεργεί στις ψυχές και τους εμπνέει προθυμία για πνευματικό αγώνα.

Παίρνουμε τη χάρη του Θεού στη νηπιακή μας ηλικία με το άγιο Βάπτισμα. Από την ώρα εκείνη η χάρη αρχίζει να ενεργεί μέσα μας με την προοπτική και την ελπίδα ότι, μετά την ενηλικίωση και ωρίμανσή μας, θα αναλάβουμε αυτοθέλητα και πρόθυμα τον αγώνα για τη σωτηρία μας.

Όταν οι γονείς είναι ευσεβείς και ανατρέφουν τα παιδιά τους, όπως λέει ο απόστολος, «δίνοντάς τους αγωγή και συμβουλές που εμπνέονται από την πίστη στον Κύριο» (Εφ. 6:4), τότε η θεία χάρη γεννά την ειρήνη στις παιδικές

ψυχές. Έτσι, τα παιδιά γίνονται ευγενικά, ταπεινά, υπάκουα, καλότροπα, θεοσεβούμενα.

Από το βιβλίο: Πνευματική Ανθολογία από τους βίους και τους λόγους των Αγίων της Ρωσίας. Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2018, σελ. 389.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>